

Ann Dahl Hansen, prestur

Hvussu var 2018 fyri teg?

Eg eri so takksom fyri 2018. Takksom fyri familjuna. Takksom fyri vinirnar. Takksom fyri góðar og ríkar løtur. Eg haldi, at jú eldri eg gerist, jú inniligari livi eg. Eg tími ikki at brúka tíð uppá ymiskt meiningsleyst. Tað er lívið ov dýrabært til. Lívið er ein gáva, og hvønn morgun fái eg loyvi at pakka hesa gávuna upp. Tað er vælsignað, og nakað, sum eg havi lært at seta størri og størri prís á.

2018 var eitt ár, har tær góðu løturnar fyltu nógv mest, og tað eri eg so takksom fyri. Eri takksom fyri, at maðurin og eg finga loyvi at hátíðarhalda okkara 21 ára brúdleypsdeg. Takksom fyri familjuna og fyri at vit eru frísk og hava tað gott.

Hvat var besta upplivingin í 2018?

Tað var uttan iva, tá ið øll familjan fór bilferiu til Pólland í summar. Hetta var ein fantastisk ferja, har vit millum annað vitjaðu í Auschwitzch og saltminunum í Krakow. Ferian byrjaði í Svøríki, har vit vóru við teimum yngstu børnunum til Partille cup, sum er ein hondbóltskapping. Eftir tað koyrdu vit til Danmarkar, Týskland og

Pólland. At kunna vera saman á henda hátt, maðurin og eg og 3 børn, var dýrabært, og nakað, sum eg ongantíð fari at gloyma. Allar løturnar í bilinum, tá ið vit koyrdu í nógv, nógv tímar vóru so gevandi og stuttligar. Nógvar varð flent og nógv var tosað. Ein onnur stór uppliving var eisini í summar, tá ið elsta dótturin, Birgit, gjørdist studentur. At fáa loyvi at síggja hana fáa húgvuna á høvdið aftaná trý ár við lesnaði var ein stór løta. Harafturat fekk ein so fittan svigerson, sum eg eri so góð við, so familjan veksur.

Hvat var keðiligasta uppliving í 2018?

Tíbetur hava tað verið sera fáar keðiligar upplivingar. Tá ið tað er sagt, so má eg viðganga, at tað nívir altíð serligt hart, tá ið tað gongst børnunum ímót ella tá ið tey stríðast við ymiskt. Nakrar slíkar løtur hava verið, tað slepst helst ikki undan. Slíkar løtur eru tungar. Og tað sker meg í móðurhjartað, tá ið eg ikki fái vart børnini frá mótgongd og sorg. Tað er tungt. Men eisini byrðarnar gerast eitt sindur lættari, tá ið man kann

hjálpast at við at bera tær, og tá ið man livir liv sítt í tí trúgv, at Jesus er við okkum, óansæð um vit hava viðgongd ella mótgongd, og at eisini tær ringu løturnar fáa ein enda. Lívið er nú einaferð soleiðis, at tað er kryddað við mótgongd og viðgongd. Við góðum og minni góðum lötum. Men ælabogin traðkar ikki fram á himmalin fyrr enn eftir regnið. Soleiðis er eisini við lívinum. Tá ið man er komin ígjøgnum ella hevur lagt keðiligar upplivingar afturum seg, tá gerast livið vakrari, størri og meir dýrabært.

Hvat var mest umráðandi lærdómurin í 2018?

At lívið er ikki ein sjálvfylgja. Í mínum arbeiði mæti eg ofta sorg og deyða. Tað er altíð tungt, tá ið fólk syrgja, tí tey hava mist onkran, sum tey vóru góð við. Ella tá ið fólk hava trupuleikar. Sum prestur er tað ein gáva at fáa loyvi at fylgjast við menniskjum í viðgongd og mótgongd. Men tað ger eisini, at eg javnan verði mint á, at halda fokus á tí, sum hevur týdning í lívinum. Havi lært meg ikki at taka alt so tungt. Seti mær sjálvari spurningin: fer hetta at hava týdning um 5 ár? Um ikki, so

behøvist eg ikki at brúka so nógv tíð uppá at hugsa um tað. Eg havi lært, at vera meir til staðar í núinum. At njóta lötuna. Nærveruna.

Hvat hevur tú sett tær fyri at gera í 2019?

Mítt arbeiði sum prestur ger, at eg ongantíð veit, hvat dagurin bjóðar mær, men eg vóni, at eg fái loyvi at halda áfram at gera tað, sum eg elski at gera: : at boða menniskjum frígerandi boðskapin um Jesus Kristus. Eg havi ymiskt spennandi sum liggur fyri framman, nógv hugskot og nógvur ætlanir, sum eg gleði meg til. Annars, so byrjar eitt nýtt tíðarskeið í mínum lívi, sum mamma, tí elsta dótturin flytir til Danmarkar. So tað er nakað, sum eg skal venja meg við. Miðlingadótturin verður liðug við fólkaskúlan og yngsta dótturin verður liðug í 5.flokki, so nú hava vit so vaksna børn. Hetta gevur manninum og mær meir frælsi og meir tíð til okkum sjálvi. Tí hava vit bílagt okkum eina væluppiborna cruiseferð til Caribia áðrenn páskeir, og tað gleði eg meg so nógv til.